Clopoțelul de Alarmă

On Aprilie 06, 2009

Crește-ți substanțial sursa valorii personale, accesând acele fonduri interioare serioase care susțin echilibrul propriei tale ființe.

Numai Kevin Lomax era în stare să recunoască acest mare adevăr: dacă jocul jucat de sine diferă de jocul celorlalți, atunci riscul de a se „accidenta" va crește considerabil în momentul când nu va îndeplini în mod corespunzător regulile impuse de aceștia.

De fapt, Kevin era cel mai nou angajat la firma de avocatură "Milton, Chadwick Waters". Şi singurul care a avut deosebita „onoare" de a-l cunoaște mai bine pe managerul ei, John Milton. Acesta din urmă, ca un magician obișnuit să exploateze credulitatea și naivitatea celor din jurul său, și profitând de calitățile lor, își ducea la îndeplinire planul josnic: de a-si exercita influența negativă asupra sufletelor lor, punându-și amprenta asupra întregii lor existențe.

Dacă ai urmărit filmul „ *The Devil's Advocate (1997)* " , atunci sigur îți amintești pasul cel mai important, și cel mai dificil, pe care l-a făcut Kevin pentru a scăpa de influența nefastă a „Diavolului", în persoana lui John Milton. El și-a urmat sentimentele adevărate, făcând abstracție de propriile nevoi și de statutul pe care îl dobândise în momentul când a încheiat contractul cu Milton.

Cu alte cuvinte, Kevin a câștigat lupta împotriva diavolului dintr-un punct de vedere superior, printr-o acțiune intelectuală voită: a ales să existe numai în planul absolutului, adică să cauzeze o ruptură în continuitatea ființei sale, o ruptură în dimensiunea spațiu-timp, o ruptură în succesiunea evenimentelor credibile, și o altă ruptură în ordinea semnificat-semnificativ.

Leadership: Poți să faci din lupta pe care o duci contra "forței care te stăpânește" un act al afirmării de sine, în care există o latură reală și una ideală?

Cred că filmul vrea să scoată în evidență un lucru foarte important. Şi anume că fiecare dintre noi are două opțiuni privind conturarea propriei personalități, binele și răul, eticul sau neeticul. Opțiunea noastră depinde de o multitudine de factori educativi, culturali, sociali, etc. Decizia finală o ia însă fiecare dintre noi, judecătorul suprem fiind conștiința noastră.

Pe parcursul vieții noastre putem să alunecăm pe o pantă periculoasă lăsându-ne manipulați voluntar sau involuntar de alții (tehnicile de manipulare fiind multiple), de interese meschine, dar de fiecare dată judecătorul suprem aflat permanent în stare de veghe, trebuie să sune „clopoțelul de alarmă" și să ne ajute să revenim la un normalul autoimpus și liber acceptat. Dacă alunecăm pe o pantă periculoasă, urcușul nu este imposibil, însă uneori este foarte greu. Dar niciodată nu e prea târziu...

Ca să întrunești toate calitățile specifice unui lider, veghează neîncetat asupra propriului tău univers interior, asupra propriului tău mod de gândire, asupra propriului tău „arbitru" - care te poate elimina din meciul cu propriul destin, cu propria ta ființă. Învață mai întâi să acorzi răbdare lucrurilor spirituale, urmează-ți sentimentele adevărate, conștient de ceea ce se petrece în jurul tău și de riscurile pe care le implică alinierea ta la practicile celorlalți, altfel riști să-ți rănești propriul „Eu", ceea ce te va durea foarte tare.

A cauza o ruptură în continuitatea ființei sale înseamnă să te desprinzi de ceea ce cândva părea atât de promițător, să te desprinzi de ceea ce își doresc ceilalți pentru tine, și să permiți inimii să se liniștească. Pe de altă parte, a cauza o ruptură în ordinea semnificat-semnificativ înseamnă să nu cedezi presiunii răului asupra ta, să lupți împotriva răului cu mijloacele binelui, încât ceea ce te individualizează să fie ceea ce te aștepți să găsești la tine când încă nu ți-ai vindecat "rănile" rămase: acea sensibilitate care încearcă să se ascundă în spatele unei durități impuse.

Actul afirmării de sine cuprinde o latură reală și una ideală. Latura reală este dată de felul în care te expui unei situații noi din care trebuie să ieși, să te descoperi, să te autodepășești și din care să răspândești binecuvântare. Iar latura ideală este dată de ceea ce te face să trăiești cu conștiința curată, este vorba de libertatea de a alege este ceea ce te face să fii un om asumat.

Clopoțelul de alarmă este elementul hotărâtor care determină succesul sau eșecul tău pe plan personal și profesional. Rolul lui este de a te „trezi" atunci când simțurile tale de orientare în viața profesională adorm sau sunt înșelate, și de a te atenționa că e momentul să deosebești binele de rău, ceea ce știi de ceea ce nu știi despre ceilalți oameni din jurul tău.

Așa cum aparatul de măsurare a tensiunii controlează ritmul și pulsațiile sângelui, tot așa sistemul tău interior de apărare împotriva influențelor negative controlează ritmul vieții tale și pulsul leadershipului tău. Ca să ajungi la starea de împlinire de sine, ai nevoie de fonduri interioare serioase care să-ți susțină echilibrul, care să-ți crească substanțial potențialul de om și de lider - sursa valorii tale personale, și care, în același timp, să-ți asigure un anumit nivel ridicat de protecție împotriva „coroziunii" tale spirituale.

Concluzie: O personalitate bine conturată și bazată pe principii etice va avea totdeauna un sistem de alarmă sensibil care va intra în alertă ori de câte ori vă apărea pericolul de abatere de la drumul drept. El, „clopoțelul de alarmă" se formează concomitent cu personalitatea noastră și e în legătură directă cu calea pe care am consimțit să mergem.

Source: https://neculaifantanaru.com/clopotelul-de-alarma.html